

15 maart 2016

'Tegearre yn Rio'

'It liket as komt der gjin ein oan ús reiskes hjir yn Brasil. We hawwe it der dochts noch mar op weage, want as it pilgersbloed jin ien kear troch d' ieren giert, is der neat wat ús mear tsjinhâlde kin.' *(foto vanaf de Pao de Acusar, met op de achtergrond het strand aan de Copacabana)*

Rio de Janeiro, wat een mooie stad! Te vergelijken met Kaapstad, hebben we tegen elkaar gezegd. Mensen die ons kennen, weten dat we dit niet zo maar even zeggen, want Kaapstad is ons lief. Beide steden liggen aan het water. Voor ons is dat een meerwaarde van een stad. Zowel Kaapstad als Rio de Janeiro grenst aan de Atlantische Oceaan.

Vreemd genoeg hadden wij ons van Rio meer een derde-wereldstad voorgesteld. Zo van chaotische verkeersdrukte en veel armoede. Dat valt natuurlijk niet te ontkennen, en toch is het verkeer er goed gestroomlijnd door wegen met eenrichtingverkeer. Bijna de helft van de auto's die er rijden, zijn taxi's: een goedkope en betrouwbare manier om je door de stad te verplaatsen. Armoede is er ook, gezien de grote favela's die er zijn, zowel in als buiten Rio.

Maar wat ons ook opviel, was de grote diversiteit aan mensen die je er aantreft. De carioca's, zo worden de bewoners van Rio genoemd, komen uit alle werelddelen. De indianen, de oorspronkelijke bewoners, zijn door de jaren heen in de samenleving opgenomen (of verdwenen). En of je in Rio nu een zwarte, een bruine of blanke huidskleur hebt, je behoort er tot de carioca's die voor alle toeristen en bezoekers vriendelijk en aardig zijn. *(foto vanuit de gondel naar de Pao de Acusar, met zicht op Rio, gebouwd rond de baai).*

Wandelend over Copacabana keken we onze ogen uit. Wat ons vooral opviel toen we er op een van de vele terrassen van zaten, was de intense levensstijl van de mensen: muziek, dans, acrobatiek, joggende jongeren met mooi gebruinde en gespierde lichamen, jongeren die balsporten beoefenen beeldende kunst, oog voor het schone, sfeer, en ga zo maar door. En dat gaat door van 's morgens vroeg tot laat in de avond. Ook de nachten kennen geen rust. De boulevard van Copacabana herken je aan het golvend patroon waarin de stoepsteentjes zijn gelegd *(De boulevard aan de Copacabana).*

Suikerbrood (*Pao de Acusar*)

De Portugese zeevaarders waren al diep onder de indruk van deze opvallende rots. Ze noemden hem suikerbrood. Deze berg is pas toegankelijk gemaakt in de 20^e eeuw.

In twee etappes gingen we met twee verschillende kabelbanen naar boven. Vanaf hier heb je een prachtig uitzicht op de baai, de stranden en de oude stad. We boften: het zicht was redelijk tot goed. (*foto van de puntige rots*).

